

## THE CHURCH NOT A PART OF THE RANSOM மீட்கும் பொருளில் சபைக்கு பங்கில்லை

மீட்கும் பொருள் என்ற வார்த்தை வேத வாக்கியங்களில் இரண்டு பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று “எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே” (1 தீமோத்தேயு 2:6) என்ற வசனத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வசனம் கூறுகிறதாவது: “அவர்களை நான் பாதாளத்தின் வல்லமைக்கு நீங்கலாக்கி மீட்பேன்.” (ஓசியா 13:14) மீட்கும் பொருளில் சபைக்கு பங்கு இல்லை. இது 1 தீமோத்தேயு 2:6 இல் குறிப்பிடப்படவில்லை. மீட்கும் பொருள் என்பது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு மட்டுமே. அவர் அந்த விலைக்கிரயத்தை யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றது முதல் கல்வாரியில் தமது மரணம் வரையான மூன்றரை வருட காலப்பகுதியில் கொடுத்தார். அவர் பரத்திற்கு எழுந்தருளிச் சென்ற பிறகு மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயத்தை முழு உலகத்திற்கும் பயன்படுத்தவில்லை. இன்னும் கூட அவர் அதை பயன்படுத்தவில்லை. எனினும் பிற்காலத்தில் அவர் அதை உலகிற்கு பயன்படுத்துவார்.

ஆனால் இந்த புண்ணியத்தை ஒரு சிறு மந்தைக்கு இப்பொழுது சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இதன் மூலம் இந்த வகுப்பார் பிதாவானவருக்கு பிரியமானவர்களாக இருந்து, கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்கு பெறவும் அவரோடு ஐக்கியம் கொண்டு, அவரது மகிமையிலும் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே மத்தியஸ்தராக அவரது அலுவலகத்தில் பங்கு பெறவும் செய்வார்கள். இப்படியாக சபையானது பாவ நிவாரண பலியில் பங்கு பெறுகிறது. எனினும் சபையானது மீட்கும் பொருளில் பங்கு பெறும் என்பதை இது குறிக்காது; ஏனெனில் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு மனிதன் தான் மீட்கும் பொருள், அநேகரல்ல. ஆகையால் பாவ நிவாரண பலியில் சபையின் பங்கை, கர்த்தரின் மீட்கும் பொருளின் கிரயத்தோடு குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது. பாவ நிவாரண பலியில் கூட சபையானது எந்த பலியையும் செலுத்துவதில்லை. பிரதான ஆசாரியன் காளையையும் ஆட்டையும் பலியாக செலுத்துவதாக நிழலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதான ஆசாரியன் காளையையும் உதவி ஆசாரியர்கள் ஆட்டையும் பலியிடுவதாக இல்லை. நாம் நம்மையே பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். அதிகபட்சமாக நம்மை பிரியமான பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். பிறகு மகா பிரதான ஆசாரியர் ஆட்டினால் குறிப்பிடப்படுகிற இந்த வகுப்பாரின் பலி பிரியமானதாக ஆக்கப்படுவதற்கு தமது பலியின் புண்ணியத்தை போதுமான அளவுக்கு சாட்டுதல் பண்ணுகிறார்.

இப்படியாக நமது கர்த்தர் பாவ நிவாரண பலியில் பங்கு பெறுகிற அளவில் நாம் பங்கு பெறுவதில்லை. அவரது பலி இரு பாகங்களைக் கொண்டது. காளை மற்றும் ஆடு. இவை அவரையும் அவரது சீஷர்களையும் குறிக்கிறது. பிறகு எங்கே சபை தோன்றுகிறது? சபை அல்ல மானிடர்கள் என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணிக்கும் போது ஆட்டினால் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். நமது பலி நடைபெறும் போது, பிரதான ஆசாரியரின் சொந்த பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவரது பலியில் நாமும் பங்கு பெறுவதாகக் கருதப்பட்டு அவரது அங்கங்களாகவும் அவரது உதவி ஆசாரியர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். அந்த நேரத்திலிருந்து, அவரது அங்கங்களாக அவரது எல்லா காரியங்களிலும் பலியின்படி வேறு விதங்களிலும் அவருடன் நாம் பங்கு பெறுகிறோம். ஆனால் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நாம் தனித்துவத்தை பெறுவதில்லை. பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் புது சிருஷ்டியானது, தெய்வீக திட்டத்தில் பிரதான ஆசாரியரின் வஸ்திரத்தின் கீழாக, அவரது புண்ணியத்தின் கீழாக அவரது அங்கமாக இருக்கிறது.

### நமது கர்த்தரின் கிரியையும் சபையின் கிரியையும்

சபையாகிய நாம், உதவி ஆசாரியர்களாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நமது கர்த்தரை பின் தொடர்ந்து சென்று, நிழலான பிரதான ஆசாரியன் காளையின் இரத்தத்தை தெளித்தது போல, நமது இரத்தத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தெளிப்போம் என்று வேதவாக்கியங்களில் எங்கேயும் காணப்படவில்லை. மாறாக, பிரதான ஆசாரியன் முதலாவது காளையின் இரத்தத்தையும் பின்னர் ஆட்டின் இரத்தத்தையும் தெளித்தார். அதன் விளைவாக நாம், தனிப்பட்டவர்களாக மெய்யான இரத்தம் தெளிப்பதில் நாம் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. மகா பிரதான ஆசாரியரின் நாமத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவரது அங்கங்களாவதால் மானிடர்களாக நமது தனித்துவம் இழக்கப்படுகிறது. ஆனால் திரைக்கு பின்னால் தனித்துவம் இல்லை என்று நாங்கள் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம் என்று வேத வாக்கியங்கள் உறுதியளிக்கின்றன. (1 யோவான் 3:2) மகிமையான அலுவலகத்தில் தனித்துவத்தை பெற்றிருக்கமாட்டோம் என்பதே கருத்து. ஏனெனில் ஒரே ஒரு மெல்கிசேதேக் ஆசாரியரே இருப்பார். மற்ற அனைவரும் காணப்படாதிருப்பார்கள். அங்கே ஆசாரிய அலுவலகம் மாத்திரமல்ல, ராஜாீக அலுவலகமும் இருக்கும். அவருடனான நமது உறவில் நாம் இரண்டிலும் பங்கு பெறுவோம். பாவநிவாரண பலியின் வேலையில் நமக்கு ஏதாவது பங்கு இருக்குமானால் தெய்வீக நிலைப்பாட்டிலிருந்து அவை அனைத்தும் கிறிஸ்துவுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் வேலையில் உள்ளடக்கப்படுகிறது; நாம் அவருடைய அங்கங்களாக இருக்கிறோம். எந்த விதத்திலும் சபையானது பாவ நிவாரண பலியில் பங்கு பெறுவது நீதியை திருப்திப்படுத்துவதற்கு தேவையில்லை என்பதை நாம் நினைவுசூர வேண்டும். ஏனென்றால் நம்மை கிறிஸ்துவுடன் மகிமை, உயர்ந்த சபாவம் மற்றும் கிரியையில் பங்கு பெற அனுமதிக்கும்படி தெய்வீக திட்டம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. பாடுகளில் பங்குபெறுவது சபைக்கு ஒரு சலுகையாக இருக்கிறது. ஆனால் முற்றிலுமாக அவசியமற்றது. ஆகையால் கிறிஸ்துவும் இணைந்திருக்கும்படியான சலுகையை நாம் பெறும்படிக்கு ஆச்சரியமான கிருபை நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரது மரணம், அவருடைய மரணம் மட்டுமே தெய்வீக நீதியை திருப்திப்படுத்துவதற்கு அவசியமானதாக இருந்தது.

நமது சரீரங்களை ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும் வேலைக்கும் மகா பிரதான ஆசாரியனாக நம்மை பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும் கர்த்தரின் வேலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் மனதில் தெளிவாக பெற்றிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. நிறுவில் காண்பிக்கப்பட்டது போல இரண்டு காரியங்களும் முற்றிலும் வேறானதாக காணப்படுகிறது. இங்கே ஆடானது கொண்டு வரப்பட்டு ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தின் வாசலில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு கட்டப்பட்டது. அது நாம் செய்கிற பலியின் உடன்படிக்கையை சித்தரிக்கிறது. (சங்கீதம் 50:5; 118:27) ஆடானது இன்னும் பலி கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த பலியை செலுத்த பிரதான ஆசாரியனைத் தவிர வேறு யாரும் தகுதியுடையவரல்ல. வேதத்தின் அடிப்படையில், பிரதான ஆசாரியன் ஆட்டை கொல்லுகிற வேலை மட்டுமே பலியாக இருக்கிறது.

நம்மை பிதாவானவருக்கு பிரியமான பலியாக ஒப்பு கொடுத்த பிறகும், புது சிருஷ்டிகளாகவும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் ஜீவனுள்ள அங்கங்களாகவும் ராஜரீக ஆசாரிய அங்கங்களாகவும் ஆன பிறகும் நம்மை அனுதினமும் ஒப்புக்கொடுக்கிற தொடர்ச்சியான வேலை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் கர்த்தராகிய இயேசு பலியிடும் வேலையை சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த யுக முடிவில், கடைசியாக பலியை நிறைவு செய்வார். இவை அனைத்தும் ஒரே பலியாக கருதப்படும். புது சிருஷ்டிகள் அனைவரும் மகா பாசுத்த ஸ்தலத்தில் அவரது சரீர அங்கங்களாக அனுமதிக்கப்படுவார்கள். தேவனுக்கு பிரியமான பலி சமர்ப்பிக்கப்படுவது தொடர வேண்டும். நமது விசுவாசமின்மையால் நமது கர்த்தர் பலியை கைவிட்டு நம்மை போகவிட்டால் நாம் முற்றிலுமாக தோல்வியடைவோம், பலியானது முழுமையடையாது.

### போக்காடு வகுப்பாரின் வேலை

சபையிடம் எந்த புண்ணியமும் இல்லை மற்றும் நீதியை திருப்திப்படுத்தும் வேலையில் சபையின் பலி எந்தவித தகுதியான வேலையையும் செய்யாது. அதற்கு கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் மட்டுமே போதுமானது மற்றும் நாம் அர்ப்பணம் செய்த பிறகு நாம் தனிப்பட்டவர்களாக மறைந்து போவோம் என்பது உண்மையானால் திரள் கூட்டத்தைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவோம்? ஜனங்களின் மீறுதல்களும் அக்கிரமங்களும் போக்காட்டின் மேல் வைக்கப்படுகிறது. போக்காடு அந்த வகுப்பாரை அடையாளப்படுத்துகிறது. கர்த்தரின் ஆட்டைக் காட்டிலும் போக்காட்டில் அதிக செயல் திறனும் புண்ணியமும் இருக்கிறதா?

நாங்கள் இதற்கு பதிலளிக்கிறோம். பாவநிவாரண நாளின் பலிகளின் மூலம் பாவ நிவாரணம் நிறைவு பெறுகிறது. இந்த பலிகள் காளை மற்றும் கர்த்தரின் ஆட்டின் இரண்டு பலிகளாகும். இந்த இரண்டு மிருகங்களின் இரத்தத்தின் மூலம் ஆசாரியர்கள், லேவியர்கள் மற்றும் சகல ஜனங்களின் பாவங்களுக்கு நிவாரணம் செய்யப்பட்டது.

இரண்டு பாவ நிவாரண பலிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போது பாவ நிவாரணம் முடிவடைந்தது. உண்மையான பொருளில் மனிதன் ஆதாம் மற்றும் அவரது இனத்தாரின் ஜீவனை ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்து விலைக்கிரயமாக வாங்கப்பட்டார்கள். திரள் கூட்டத்தாருக்கு பாவ நிவாரண பலியில் எந்த பங்கும் பாத்தியதையும் இல்லை. அவர்கள் சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் பலி முடிவடையும் வரை செல்வதில் தோல்வி அடைந்து விட்டார்கள். ஆகையால் ஆசாரியத்துவத்தை அடைவதிலும் தோல்வி அடைகிறார்கள். காளை மற்றும் ஆட்டினால் நிவாரணம் செய்யப்படாத ஜனங்களின் பாவங்கள் ஆதாமினால் வந்த பாவங்கள் அல்ல. பிறகு அவை என்ன பாவங்கள் என்பதே கேள்வி? நிவாரணம் செய்யப்படாத பாவங்கள் கண்டிக்கத்தக்கது. ஏறக்குறைய அறிவுடன் அல்லது பொறுப்புடன் செய்த பாவங்கள் என்று பதிலளிக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு தீர்க்கத்தரிசிகளை கொன்றது மற்றும் நமது கர்த்தரை சிலுவையிலிறைந்தது. ஓரளவுக்கு அறியாமை இருந்தாலும் யூதர்களும் அவர்களது தலைவர்களுமே தீர்க்கத்தரிசிகளின் மரணத்திற்கும் நமது கர்த்தரின் மரணத்திற்கும் மிகவும் பொறுப்பானவர்களாக இருந்தார்கள். இதே போல சுவிஷேயுகம் முழுவதிலும் கர்த்தருடைய பாசுத்தவான்களுக்கு எதிராக வன்முறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உலகமானது நீதிக்கு எதிராக இந்த சகல வன்முறைகளுக்கும் ஏறக்குறைய பொறுப்புடையதாக இருக்கிறது. இப்படியாக கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்ட இந்த “சிறியவர்களுக்கு” விரோதமாக செய்யப்பட்ட காரியங்களிலிருந்து அவற்றை செய்த யாரும் விடுவிக்கப்படவில்லை.

கர்த்தரின் ஏற்பாட்டில் உலகத்தின் இந்த பாவங்கள், அறியாமல் செய்த பாவங்களை தவிர்த்து மற்ற பாவங்கள் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு எதிரான பாவங்கள் உலகத்தின் மேல் வரப்போகிற “மகா ஆபத்தின் நாளில்” தீர்க்கப்பட வேண்டும் அல்லது ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். “திரள் கூட்ட” வகுப்பினர் விசேஷித்த சோதனையையும் பரீட்சையையும் பெறுவார்கள் என்பதும் பலியின் உடன்படிக்கையை விருப்பத்துடன் அவர்கள் நிறைவேற்றாததற்கு தக்கதாக ஆபத்தின் நாளில் இந்த சோதனைக்குள் தள்ளப்படுவார்கள் என்பதும் தேவனுடைய ஏற்பாடாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களது மாம்சம் இந்த முறையில் அழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தெய்வீக ஏற்பாடாக இருக்கிறது. கர்த்தர் இப்படியாக கூறலாம்: “இந்த “திரளான கூட்டத்தின்” வகுப்பாரை மகா ஆபத்தின் நாளில் பங்கு பெறவும் உலகினில் துன்பப்படவும் அனுமதிப்போம். அதன் மூலம் உலகத்தின் துன்பமானது குறையும்.” இந்த கோட்பாடு இந்த யுக முழுவதும் “திரள் கூட்டத்தின் வகுப்பாருக்கு” பொருந்தும். அவர்கள் அனைவரது எண்ணிக்கை கடந்த காலத்தில் குறைவாகவும் இந்த யுக முடிவில் அதிகமாகவும் இருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம்.

மெய்யான பாவ நிவாரண நாளின் முடிவில் நம்மால் காணக்கூடிய காரியங்களை குறிப்பதற்காகவே நியாயப்பிரமாண நிறுவிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன என்பதையும், நடந்து கொண்டிருந்த காரியங்களை குறிப்பதற்காக அல்ல என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நிறுவில் முதலில் லேவியர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார்கள். அதன்பிறகு சிலர் ஆசாரியர்களாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார்கள். நம்மிடையேயும் இப்படியே இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்கு ஆசாரிய வகுப்பாராக இருக்கலாம்.

ஆனால் பின்னர் நாம் நிலை நிற்குதலை இழந்து வெறும் லேவி வகுப்பாராக, ஊழியர் வகுப்பாராக ஆகலாம். நாம் கொஞ்ச காலம் “கர்த்தரின் ஆடு” வகுப்பாராக இருப்போம். பிறகு நமது பலியை நிறைவேற்றுவதில் அசட்டையாக இருந்து பலியின் வகுப்பாரில் நமது இடத்தை இழப்போம். நமது கீரிடத்தை வேறு ஒருவர் எடுத்துக்கொள்ளுவார். இப்படியாக நாம் “தீரள் கூட்டத்திற்கு” தள்ளப்படுவோம். ஆகையால் இவைகள் இந்த யுகத்தின் முடிவில் இருக்கக்கூடிய பலன்களை குறிப்பிடுகின்றன. அங்கே “தீரள் கூட்டம்” வகுப்பார் இருப்பார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட அக்கிரமங்களை சுமப்பார்கள்.

### நாம் தனிப்பட்டவர்களாக “பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள்” நுழைய மாட்டோம்

நிழலில் உதவி ஆசாரியர்கள் பிரதான ஆசாரியரின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தார்கள். அதில் அவர்கள் அவரது குமாரராக, அவரது குடும்பமாக, அவரது சாரீரமாக இருந்தார்கள். அவர் காளையின் பலியை முடித்த பிறகு “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்” நுழைந்த போது, அது நமது கர்த்தர் பரத்திற்கு எழுந்தருளி. பிதாவானவரிடம் தம்மை பிரசன்னமாகி, பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து சபையின் பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதை நிழலாக குறிப்பிட்டது. அர்ப்பணம் செய்த வகுப்பாரின் பலி கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற போது, “நீங்கள் மரித்தீர்கள்” என்பது உண்மையாகிறது. மெய்யான ஆட்டின் ஜீவன் முடிவடைந்தது. “உங்கள் (புதிய) ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே கூட தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது.” (கொலோசெயர் : 3:3)

நாம் தனிப்பட்டவர்களாக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நுழையவில்லை. நாம் அனுபவிக்கிற சலுகைகளும் ஆசீர்வாதங்களும் கிறிஸ்துவின் சாரீர் அங்கங்களாக நமக்கு உரியதாக இருக்கின்றன. வேத வாக்கியங்கள் ஆசாரியரைப் பற்றி குறிப்பிடும் போதெல்லாம் அது ஒரே ஒரு ஆசாரியரையே குறிப்பிடுகிறது. மற்றவர்கள் உதவிக்காரராக இருக்கும் சலுகை பெற்றவர்கள். ஆனால் அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களாக ஆசாரிப்புக் கூடாரத்துக்குள் நுழையவோ, பாவ நிவாரண நாளில் பாவ நிவாரண பலி செலுத்தவோ இரத்தத்தை தெளிக்கவோ மாட்டார்கள்.

### நாம் ஒருவருக்கொருவர் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யாதருப்போமாக

“சிறு மந்தையாக” ராஜாிக ஆசாரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் அவர்களது அர்ப்பணத்தின் நிபந்தனைகளின்படி நடப்பதில் தோல்வியடைந்தார்கள். ஆசாரியத்துவத்திலிருந்து நிராகரிக்கப்பட்டு, ஊழிய வகுப்பாராக சாதாரண லேவியராக ஆகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். “தீரள் கூட்டம்” வகுப்பிற்கு தள்ளப்பட்டவர்கள், ஆசாரிய வகுப்பிற்கு திரும்பவும் மீட்டெடுக்கப்படுவார்களா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இல்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். பாவ நிவாரண பலியின் சித்திரம், மெய்யான பாவ நிவாரண நாளின் முடிவில் இருப்பதை நிழலாக காண்பிக்கிறது. இருதயத்தை அறிகிற தேவன், உண்மையான “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனாக” இருக்கக்கூடிய சரியான ஆவியை பெற்றிருக்கவில்லை என்று ஒருவன் காண்பிக்கிற வரை அவனை ஊழிய வகுப்புக்கு தள்ளமாட்டார். ஒரு முறை தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டால், முன்னறிந்த தெய்வீக ஞானம் அதை மாற்றாது. ஒரு நபர் மணவாட்டி வகுப்பில் ஒரு இடத்திற்கு தகுதியில்லை என்று தவறாக அவரால் தீர்மானிக்க இயலாது.

பலியின் வகுப்பில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் தியாகம் செய்வதையும் கர்த்தருடனான அவர்களது உறவையும் அறிய வேண்டும். அவர்கள் மற்றவர்களைத் குறித்து நேர்மறையாக இல்லாவிட்டாலும் தங்களைக் குறித்து அறிந்திருக்க வேண்டும். தீரள் கூட்டம் வகுப்பில் இருக்கப்போகிறவர்கள் தீர்மானிக்க முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். எனினும் ஒரு காரியத்தைக் குறித்து தீர்மானிக்க சில ஆதாரங்கள் தேவைப்படுவதாக தெரிகிறது. உதாரணத்திற்கு வெளிப்படுத்துதல் 18இல், “அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற அழைப்பைக் கேட்ட பிறகும் பாபிலோனிலேயே இருக்கும்படி முடிவு செய்பவர்களைக் குறித்து காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய அழைப்பை புரிந்து கொண்ட பாபிலோனில் இருக்கக்கூடிய எந்த சகோதரனாவது, சகோதரியாவது கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நாம் தீர்மானிக்கலாம். தற்கால சத்திய வெளிச்சத்தை உணர்ந்து கொண்ட அனைவரும் இதைச் செய்வது கடமையாக இருக்கிறது. இவர்களில் யாராவது, இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ், பாபிலோனிலேயே காலவரையின்றி இருந்தால், பலி கொடுக்க போதுமான தைரியம் இல்லாததும், மனிதர்கள், குடும்பம் மற்றும் மற்றவர்களின் அங்கீகாரத்தை விரும்புவதுமே காரணமாக இருக்கும். இவைகள் அவர்கள் வழியில் நின்று, அவர்களது கர்த்தருடன் கனம், மகிமை, சாகாமையை அடைய முடியாதபடி தடை செய்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் ராஜ்ய மகிமையில் நுழைய அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களின் ஆவியை பொதுமான அளவு பெறவில்லை. அவர்கள் இந்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் போதுமான அளவு அல்ல. இவர்கள் வெதுவெதுப்பாக இருக்கிறார்கள்.

எனினும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள், ஜனங்களை தீர்மானிப்பதற்கு காலத்தையும் கவனத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நமக்கு தெரிந்த பிரியமான சகோதரனோ அல்லது சகோதரியோ பேர் சபையில் இருந்தால் அவர்கள் அதிலிருந்து வெளியே வரும்படி விரும்ப வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் “தீரள் கூட்டம்” வகுப்பில் இருக்கிறார்கள் என்று தீர்மானிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கொஞ்ச காலம் இருப்பவர்கள் திரென்று வெளியேறி ஆச்சரியமான தைரியத்தை அதன் பிறகு காண்பிக்கலாம்.